

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Carnem Christi non prius conceptam quam assumptam. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Matth. 4. 6.
Ioh. 19. f.*

stra, non tamen ita facta est in utero sicut nostra. Est enim sanctificata in utero, & nata sine peccato, & nec ipse in illavnum quam peccauit. In poena ergo similis est nostræ, non in qualitate peccati: quia pollutionem quæ ex concupiscentiæ mortu concepta est, omnino non habuit, nec ex carnali delectatione nata est. Venit ergo ad corpus immaculatum, quod præter libidinis concupiscentiam fuit conceptum: nec illud in se habuit vitium, & in aliis est causa peccati, nec in eo peccauit. Ideoq; vere dicitur verbi caro non fuisse in Christo obligata peccato. Quidam videntur aduersari illi sententiae, qua dictum est, carnem Christi non prius conceptam quam assumptam.

*In to. 9. ex
tract. 10. ad
finem.*

Iean. 1. 4

Elli autem sententiae qua supra diximus, carnem verbi non ante fuisse conceptam quam assumptam, videtur obuiare quod Augustinus ait super Iohannem ubi legitur, Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. Dixerunt ergo Iudei, Quadrageinta & sex annis edificatum est hoc templum, & tu tribus diebus excitabis illud? Hic, inquit, numerus perfectioni dominici corporis conuenit: quia ut dicunt physici, tot diebus forma humani corporis perficitur. Horum occasione verborum quidam dicere presumperunt, dominici corporis formam tot diebus ad modum aliorum corporum perfectam, & membrorum lineamentis distinctam, & mox verbum dicitur sibi valuisse carnem & animam, & hoc modo dicunt illum numerum perfectioni corporis conuenire. Sed alia ratio illi dicit extitit, ex qua sana oritur intelligētia verbi. Non enim ideo illud dixit Augustinus: quia mox ut caro illa opere spiritus sanctificata & à reliqua separata fuit, verbo Dei cum anima uniretur, ut perfectus & verus Deus esset, perfectus & verus homo: sed quia membrorum illius dominici corporis distinctio in ipso momeneto conceptionis & unionis Dei & hominis adeo tenuis erat & par-

rat & parua, ut humano visu vix posset subiici: die
 b^o a. illis quo Aug. memorat perfecta est, & no-
 tabilis facta. Incarnatū est ergo verbū ut ait Ioan. *Ioan. Dam.*
Damascen. & à propria incorporalitate non ex- *li. de ortho.*
 cessit: & totum incarnatum est, & totum est incir- *fide 3. cap. 7.*
 cunscriptum. Minoratur corporaliter & cōtrahi- *in fine.*
 tur: & diuinè est incircunscriptum: non coexten-
 sa carne eius cum incircumscripta diuinitate. In
 omnib. igitur qui super omnia erat, & in vero
 sancte genetricis existebat, sed in ipso actu incar-
 nationis.

QVARE IN SCRIPTURA SÆPIVS TRI-
 buatur incarnatio quæ est opus Trinitatis. spirituis an-
 cto, & de ipso etiam conceptus & natus di-
 catur.

DISTINCT. IV.

A

CVm vero incarnatio verbi sicut in superiori-
 bus tractatum est, operatio verè sit patris & fi-
 lii & spiritus sancti, investigatione dignum nobis
 videtur, quare in scriptura spiritui sancto hoc o-
 pus s̄epius tribuatur, & de ipso Christus conce-
 ptus & natus memoretur. Non enim ideo opera-
 tio incarnationis spiritui sancto s̄epius tribuitur,
 quod eam ipse solus sine patre ac filio fecerit: sed
 quia spiritus sanctus est charitas & donum patris
 & filii: & ineffabili Dei charitate verbum caro fa-
 tum est, & ineffabili Dei dono filius Dei sibi uni-
 uit formam servi. Non ergo frequens de nomina- *1. c. 3. l. b.*
 tio sp. S. ab illo opere patrem vel filium secludit: *ad Phil. 2. 6.*
 sed potius uno nominato tres intelliguntur, sicut
 fit s̄epè in aliis operibus. Vnde Augustin. super hoc *S. Iustio.*
 mouens quæstionem, in hunc modum eandem *In Ench. ca.*
 determinat in Ench. ita inquiens. Cum illā crea- *18. ad mediū*
 turam quam virgo cōcepit & peperit, quamvis ad *In tom. 3.*
 solam personam filii pertinente, tota Trin. fecerit
 (neq; enim separabilia sunt opera Trinitatis) cur
 Ll 2 in ea